

14. august 2026

EM2026/328

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til FM2027 at fastsætte en særskilt tillægskvote til vinterfangst af moskusokser ved anvendelse af hundeslæde. Tillægskvotens størrelse samt dens nærmere udformning og fordeling fastsættes på baggrund af biologisk rådgivning og i samarbejde med alle relevante interessenter, herunder KNQK.

(Medlem af Inatsisartut Erik Jensen, Siumut)

Begrundelse:

Selvom lovgivningen allerede i dag giver mulighed for fangst af moskusokser ved anvendelse af hundeslæde, er denne mulighed hidtil ikke blevet udnyttet den i den politiske forvaltning og ved fordelingen af fangstkvoter. Da muligheden tilsyneladende er blevet "overset", fremsætter jeg derfor dette forslag med henblik på at sikre, at den anvendes fremover.

Den grønlandske hundeslæde er en af de mest betydningsfulde kulturtraditioner i Grønland og udgør et symbol på vores historie, identitet og levevis. I generationer har hundeslæden været en uundværlig del af transporten, jagten og fangsten i Nordgrønland og har været afgørende for bosættningernes mulighed for at udnytte naturens ressourcer.

Hundeslæden er imidlertid langt mere end et transportmiddel. Den repræsenterer en levende kulturarv, hvor traditionelle fangstmetoder, praktisk viden og erfaring videreføres fra generation til generation. Samtidig er den grønlandske slædehund en unik race, som kun findes i Grønland og er uløseligt knyttet til den traditionelle hundeslædekultur.

En aktiv anvendelse af hundeslæden bidrager samtidig til at fastholde den særlige avl af den grønlandske slædehund. Den grønlandske slædehund er en af verdens ældste og mest oprindelige hunderacer og udgør en uadskillelig del af Grønlands kulturarv. Bevarelsen af hundeslædekulturen og bevarelsen af den grønlandske slædehund er derfor tæt forbundne og bør ses som et fælles samfundsansvar.

Udviklingen gennem de seneste år viser desværre, at antallet af slædehunde flere steder nord for Polarcirklen er faldende. Moderne transportformer, stigende udgifter til hundehold og færre

muligheder for aktiv anvendelse af hundeslæder betyder, at stadig færre vælger at opretholde et hundespand. Dermed risikerer Grønland gradvist at miste en væsentlig del af sin levende kulturarv, hvis vi ikke gøre noget nu.

Udviklingen er samtidig bekymrende, fordi hundeslædekulturen ikke alene har betydning for fangsterhvervet, men også for Grønlands kulturhistorie, bosætningsmønstre og den identitet, som gennem generationer har været knyttet til livet i Arktis. En levende hundeslædekultur forudsætter, at hundespandene fortsat anvendes aktivt. Uden praktiske anvendelsesmuligheder bliver det stadig vanskeligere at opretholde hundehold og videreføre den traditionelle viden til kommende generationer. Dette beslutningsforslag har derfor til formål at skabe et konkret incitament til fortsat anvendelse af hundeslæden gennem fangst.

Forslaget indebærer ikke, at eksisterende vinterkvoter skal omfordeles mellem forskellige fritids og erhvervs fangere eller fangstformer. Tværtimod foreslås det, at Naalakkersuisut – hvor den biologiske rådgivning giver mulighed herfor – fastsætter en mindre særskilt tillægskvote til hundeslædefangst til dem der har hunde. Dvs. at både fritidsfangere og erhvervsfangere får tildelt ekstra kvoter til fangst med hundeslæde. En sådan model betyder, at de nuværende kvoter til erhvervs- og fritidsfangere fortsat kan opretholdes uændret, samtidig med at hundeslædefangsten styrkes.

Tillægskvoten kan eksempelvis udgøre omkring 10 moskusokser pr. relevant forvaltningsområde, hvis den biologiske rådgivning viser, at dette kan ske uden at påvirke bestandens bæredygtige udvikling. I dette tilfælde skal de berørte kommuner, KNAPK's samt relevante KNQK's inputs også vægtes højt. Der er således tale om en meget begrænset udvidelse af den samlede vinterkvote, som vurderes ikke at ville få væsentlig betydning for bestandene, men som vil kunne få stor betydning for bevarelsen af hundeslædekulturen.

Inatsisartut og Naalakkersuisut har allerede anerkendt, at biologisk bæredygtige kvoter også kan anvendes som et redskab til at understøtte traditionelle grønlandske fangstformer. Et eksempel herpå er de særlige narhvalkvoter, der er forbeholdt fangst fra qajaq med henblik på at bevare den traditionelle fangstkultur. Dette beslutningsforslag bygger på det samme princip

Hvis det er muligt at understøtte qajaq fangsten gennem en begrænset særordning, bør det tilsvarende være muligt at understøtte hundeslædefangsten, som udgør en mindst lige så vigtig del af Grønlands immaterielle kulturarv. Forslaget understøttes samtidig af de biologiske hensyn, som Naalakkersuisut selv fremhæver i forbindelse med vinterfangsten.

Af Naalakkersuisuts begrundelser ved kvotetildelingen fremgår det, at Grønlands Naturinstitut anbefaler at begrænse anvendelsen af motoriserede transportmidler i flere områder, fordi de kan medføre væsentlige forstyrrelser af moskusokserne. Samtidig fremhæves det, at hundeslædefangst giver betydeligt færre forstyrrelser af dyrene end motoriseret færdsel. Forslaget harmonerer derfor

med de eksisterende biologiske anbefalinger og kombinerer hensynet til bæredygtig bestand forvaltning med ønsket om at bevare en vigtig del af den grønlandske kultur.

Forslaget handler ikke alene om nutidens fangere. Det handler i lige så høj grad om at give kommende generationer mulighed for fortsat at lære den traditionelle hundeslædefangst, opbygge erfaring med slædehunde og videreføre den viden, som gennem århundreder har været en del af den grønlandske kultur.

Bevares hundeslæden som en aktiv del af fangsterhvervet, styrkes samtidig grundlaget for fortsat avl og anvendelse af den grønlandske slædehund.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Forslaget forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige. Naalakkersuisut skal foretage mindre ændringer af de gældende regler samt administrere en særskilt tillægskvote. Det vurderes, at dette kan gennemføres inden for en administrativ ramme svarende til højst et halvt AC-årsværk, svarende til ca. 250.000 kr. årligt.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Forslaget forventes ikke at medføre negative økonomiske eller administrative konsekvenser for det private erhvervsliv. På længere sigt kan forslaget bidrage til, at flere opretholder hundespand, hvilket kan understøtte lokal erhvervsaktivitet i forbindelse med hundehold, fangst og turisme.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget vurderes ikke at medføre negative økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne. Tværtimod kan forslaget styrke mulighederne for at opretholde traditionelle fangstformer og dermed bidrage til at bevare en væsentlig del af kulturgrundlaget i den grønlandske samfund.